

К а л о я н - Не му ли стига цената на моята свобода?

Калоян излиза

Т е о ф и л - Какво ще го правим? С какво ще го вържеш в този град?

Мисълта му догонва непрестанно Хемските планини.

А д р и а н - Човек, който е бил зает само с лов и бран, не е имал време да мисли за жени. А една жена може да направи повече от десет хиляди ливри перперии.

Двамата излизат.

Б с ц е н а

Константинопол. Двореца на Ефросина.

Е ф р о с и н а - Как може Адриан да ми праща такива бележки!

Някакъв си български княз, който трябвало да забрави своето отечество. В моите ръце ~~е~~ лежал мир и благополучието на Бизанс. Ще го изгоня. Не искам гости тази вечер и никой не може да ме насили.

П у л х е р и я - Бразуми се, Ефросина. Това е заповед на ^{мне} василевса.

А, когато той заповядва всичко може да се очаква.

Е ф р о с и н а - Барварски княз! Света Марио, какво наказание!

Българите казват били мръсни и ~~мирише~~ли на овча кожа. Ще го изгоня пък каквото ще да става.

П у л х е р и я - Слушай, пресни са още спомените за хетерата Теофано и за жестокостта на императора. Тайно от василевса тя приемаше нощем генуезеца ^{Удберто} Умберто. И той заповяда да я убият. А когато Аркадия вдигна кама срещу василевса, задето я напусна заради руменоликата Марантико - той сипа отрова в чашата ѝ.

Е ф р о с и н а - Стига си нареждала, вещице. Отмахни завесите!

П у л х е р и я - Навън отдавна вече е мрак. Ти много спиш. Бреме е да се облечеш. Ей сега ще изтропат.